

روش های نوین در تشخیص تفریقی و درمان سندرم ناویکولار اسب

شهرزاد حاجی گلی^{*۱}

۱- دانشجوی دکتری حرفه ای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه، ایران

*

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل

دریافت:

پذیرش:

ارائه در سایت:

کلید واژگان:

سندرم ناویکولار

تشخیص تفریقی

اسب

چکیده

سندرم ناویکولار شامل مشکلات استخوان ناویکولار و ساختارهای متصل به آن می باشد و بیش از یک سوم کیس های اندام قدامی اسب را تشکیل می دهد. مطالعه حاضر به بررسی رویکرد های تشخیصی و درمانی جدید در تشخیص و درمان این سندرم می پردازد. استفاده از MRI و CT در کنار رادیولوژی رهیافت تشخیصی دقیق تر و تشخیص بیماری قبل از حاد یا مزمن شدن آن را امکان پذیر می سازد. توصیه شده است که در هنگام کنترل اندام حرکتی اسب MRI نیز در کنار رادیولوژی مورد استفاده قرار گیرد.

New methods in differential diagnosis and treatment of equine navicular syndrome

Shahrazad HajiGoli * 1

1- Doctoral student of veterinary medicine, faculty of veterinary medicine, Islamic Azad University, Urmia branch, Iran

*

Article Information

Original Research Paper

Received

Accepted

Available Online

Keywords:

Navicular syndrome

Subtractive diagnosis

Horse

Abstract

Navicular syndrome includes problems with the navicular bone and the structures connected to it, and it accounts for more than a third of cases of the horse's forelimbs. The current study examines new diagnostic and therapeutic approaches in the diagnosis and treatment of this syndrome. The use of MRI and CT along with radiology enables a more accurate diagnostic approach and diagnosis of the disease before it becomes acute or chronic. It is recommended to use MRI along with radiology when controlling the horse's motor organ.

۱- مقدمه

سندرم نایکولار شامل مشکلات استخوان نایکولار و ساختارهای متصل به آن می‌باشد و بیش از یک سوم کیس‌های اندام قدامی اسب را تشکیل می‌دهد. مطالعه حاضر به بررسی رویکرد‌های تشخیصی و درمانی جدید در تشخیص و درمان این سندرم می‌پردازد.

۲- روش

مطالعه ۳۴ مقاله و ۳ کتاب چاپ شده از سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۹ در رابطه با روش‌های تشخیص و درمان سندرم نایکولار در پایگاه داده google scholar و PubMed

۳- یافته‌ها

بررسی رادیولوژیک اندام فوقای در سندرم نایکولار رایج بوده اما در مواردی با وجود عدم مشاهده مشکل در استخوان نایکولار، حیوان علامت لنگش را بروز می‌دهد. از دلایل آن می‌توان به عدم حساسیت رادیوگراف به تخریب استخوانی زیر ۴۰٪ و نشان ندادن مشکلات موجود در بافت نرم سم اشاره کرد. به همین علت، امروزه بسیاری از مطالعات، تشخیص سندرم نایکولار تنها بر اساس وجود ضایعه در عکس رادیوگراف استخوان نایکولار را قابل اعتماد نمی‌دانند. استفاده از MRI (Magnetic Resonance Imaging) و MRI (Computed Tomography) (CT)، به خصوص، استفاده از دستگاه MRI ایستاده برای بیمارستان‌های اسب توصیه می‌شود که با توجه به عدم نیاز به بیهوشی اسب، هزینه و مدت زمان رسیدن به تشخیص را تقلیل می‌بخشد.

مطالعات نشان داده است که MRI نسبت به CT در نشان دادن چسبندگی و ضایعات تاندون قوی تر می‌باشد.

بی‌حس کردن عصب انگشت پالمار (palmar digital nerve block) روش سنتی دیگر است که برای تشخیص این سندرم کاربرد داشته ولی امروزه با روش‌های بی‌حسی اختصاصی تری جایگزین شده است زیرا این نوع بی‌حسی ممکن است درد‌های با منشأ بالاتر از فت لاک را نیز ببوشاند.

Clodronic acid, Tiludronic acid و OsPhos ترکیبات تجاری جدید مورد استفاده در بحث درمان هستند.

۴- نتیجه‌گیری

استفاده از MRI و CT در کنار رادیولوژی رهیافت تشخیصی دقیق تر و تشخیص بیماری قبل از حاد یا مزمن شدن آن را امکان پذیر می‌سازد. توصیه شده است که در هنگام کنترل اندام حرکتی اسب MRI نیز در کنار رادیولوژی مورد استفاده قرار گیرد.

ترکیبات دارویی جدید که کنترل کننده استئوکلاست می‌باشند در کنار اصلاح سم، داروهای بی‌حسی و کفش‌های اصلاح فشار مورد استفاده قرار می‌گیرند. تجویز طولانی مدت این داروها هنوز به اثبات نرسیده اند چون ممکن است از ترمیم و مراقبت استخوان‌های سالم جلوگیری کند ولی استفاده کوتاه مدت آن‌ها در صورت عدم وجود شکستگی توصیه شده است.